Nro 49.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższym Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 18. CZERWCA 1802. ROKU WE SRZODĘ

z Petersburga V. S. 6. Czerwca.

IMPERATOR Jmć w reskrypcie do Generała Prokurora Bekleszowa 29. Maia wyraził, iż iadąc przez Gubernie Estlandzką, Inflantską, i Kurlandzką, gdy d. 28. stanął w Połondze; a tegoż czasu Król Jmć Pruski dla rewii zwyczayney przybył do Memla; Monarchowie widzieć się z sobą postanowili w tém mieście, i kilka dni zabawić; o czém Senatowi donieść roskazano. D. 28. IMPERATOR Jmć wieżdżaiąc z Schrunden do Ober-Bartowa, znalazł oczekiwaiącego na przybycie swoie dziedzicznego Xiążęcia Meklemburgskiego; ztąd po obiedzie udał się w dalszą podroż, i zanocował w Połondze; nazaiutrz o godzinie z południa 1. przybył do Memla, pod imieniem Graffa Rossyiskiego. D. 30. i 31. z Królem Jmcią Pruskim był na rewii woysk iego.

Od czasu przyłączenia Finlandyi do Państwa Rossyiskiego, stan tey Prowincyi mało został polepszonym. R. 1765. była wyznaczona udzielna Komissya; i ta iednak nic nie sprawiwszy, próżnym wydatkiem skarb obciążyła. Kassuiąc onę IMPERATOR Jmć stanowi nową pod własnym dozorem swoim, w którey pod Prezydencyą Taynego Konsyliarza i Senatora Teilsa, zasiadać maią: Generał Maior Kopiew, Ober Prokuror Senatu Rezanow, Stanu Konsyliarze Emin, Bołharski, zostawieni przy dawnieyszych obowiązkach z pensyą za nowe, stołową. Ci urządzić powinni dla siebie kancellaryą, dobrać Komornikow; co czynić będą, przepisze udzielna od Monarchy instrukcya. Senatowi i urzędom sądowym zalecono, ażeby wszelką, iaka od nich należy, pomoc dawali.

z Wiednia 16. Czerwca.

Na posiedzeniu 7. Seymu Presburgskiego czytano Cesarską odpowiedź na prośby podane. Monarcha przyiął i pochwalił srodki przez Węgrzynów wynalezione końcem dopełnienia w pokoiu i woynie kraiowych regimentów, iakoteż funduszu na żołd i potrzeby nowego. O monecie donosi, że wraz po zakończeniu długich i kosztownych woien, uczynił co tylko stan skarbu wyniszczonego pozwala, aby 6 12. i 24. graycarowe pieniądze, bez straty dla obywatelów, mogły bydź wyięte z cyrkulacyi, iakoteż bankcettle, a ich mieysce zastąpiła dobra moneta. Przyrzeka naostatek powolność z swoiey strony i ochotę do rozkrzewienia handlu i przemysłu, czego dał dowod pozwalaiąc wyprowadzać za granicę produkta Węgierskie; ieśli czego więcey potrzeba, Stany Monarsze przełożyć powinny z ufnością. — Deputowanych na Seymie Presburgskich liczemy 360. — Porta Ottomańska do traktatu w Amiens podpisanego przystąpiła; akt iuż do Paryża przesłany; spodziewać się każe odnowienia dawnych związków przyiaźni i przymierza między Francyą i Sułtanem. Do Widdina miał przybyć Agent zagraniczny, dla skłonienia Passwana Oglou, aby się pogodził z Monarchą swoim. Przed kilko dniami u nas prochowy magazyn wyleciał na powietrze; kilku ludzi zginęło, 20. ciężko ranionych. Domyślamy się, że żołnierz proch kradnący niezręcznie z towarzyszami, stał się przyczyną tey klęski.

Zagęściły się w mieście naszém samoboystwa; od miesiąca Lutego 59. osob liczemy, ktore sobie życie skróciły. — Z Paryża goniec od Graffa Cobenzl przyniosł ostateczny proiekt indemnizacyi; depesze natychmiast odesłano do Presburga. Tym czasem iuż z Berlina wiadomość odbieramy, że woyska Pruskie dzielą się na kolumny, z których pierwsza pod Graffem Schulenburg osadzi Hildesheim; druga pod Generałem Wartensleben, Paderborn i Munster; trzecia pod G. Blucher, Erfurth, Goslar, Nordhausen, Mulhausen, i inne dzierżawy domowi Brandeburgskiemu przyznane.

z Londynu 8. Czerwca.

Pisma nasze dowodzić nie przestały, że Francuzów do S. Domingo wyprawa idzie niepomyślnie. Podobne doniesienia przychodzą z Ameryki północney; treść kładniemy: Murzyni w ostatnich bitwach dość szczęśliwi; pierwszy Adiutant Generała Leclerc zabity; napadaią częstokroć w nocney porze; obie strony postępuią z niewypowiedzianém okrucieństwem; lud czarny nie przebacza nikomu. Generała Dessalines małżonkę złapali Francuzi; wiele szacownych kleynotów znaleziono w bagażach. Leclerc stracił do początku Kwietnia 6. tysięcy zabitych. Paweł Louverture, co na iego stronę przeszedł z 2. tyś. Murzynów w Hiszpańskiey Prowincyi, rangę Generalską zachował u Francuzów, Rigaud zamyślał buntować lud czarny; list pisał do wiernego RPtey G. Laplume. Leclerc uwiadomiony, odstępcę na okrętach odesłać do Francyi roskazał. Trupy niepogrzebione zarażaią niezdrowe z innych przyczyn powietrze. Republikantscy wodzowie zchwytanych zbroyno Murzynów zazwyczay rozstrzelać każą. W porcie Cap 90. Amerykańskich statków czeka zapłaty za żywność Francuzom dostarczoną; Leclerc wysłał po pieniądze okręt do Hawany.

Król Jmć Generała Grinfield wyznaczył naywyższym kommendantem woysk Angielskich w Indyi zachodniey. — Poseł Otto miał imieniem Konsula Buonaparte podać notę, uskarżaiąc się na nieprzystoyne łaiania, poświewiska, i nieprzyiaźnią tchnące mowy iakie częstokroć daią się słyszeć w Angielskim Parlamencie. Parowie nasi i Reprezentanci na tém szczegulniey wolność zakładaią, że im godzi się bezkarnie prawić co na myśl przyidzie, o naydostoynieyszych osobach; poczytaliby zapewne za uymę swobod oyczystych, gdyby rząd im skromność zalecał; co iednak nastąpić powinno, ieśli rząd, zechce skargom zapobiedz sprawiedliwym, i zgodę zachować z postronnemi. Nieuczciwe wyrazy, obrażaiące łaiania, nie sięgaiąc osob nad gmin pospolity wyniesionych, hańbią iedynie tych co bez uwagi i rozmysłu przyzwoitego mówią płocho publicznie. — Generał Andreossi ma przybyć na poselstwo z Paryża rodem Korsykańczyk, towarzysz Konsula nieodstępny we Włoszech, Azyi, Afryce, biegły Inżenier. — Pitt nie chciał znaydować się na biesiadzie od przyiacioł zgotowaney w dzień doroczny narodzenia swoiego; stołowników było więcey 900. Na statuę iuż zebrano więcey 5. tyś. FS. — Admirałowi Nel-

son i Generałowi Coote pozwolił Król Jmć nosić order Xiężyca, który obydwóm ofiarował Sułtan.

Na wyspie Dominica powstaiący bunt uśmierzono. 10. Kwietnia 8. regiment zachodnio Indyiski broń podniosł 3. Officyerów zamordował, twierdzę Shirley ubiegł. Gubernator Johnstone zgromadziwszy woysko udał się na mieysce pomogły 2. okręta liniowe i 2. fregaty w poroie stoiące. Przyięty grzecznie, gdy broń złożyć kazał, widząc upartych, dać ognia każe. Po krótkiey bitwie porażeni rokoszanie stracili wszystko; z naszey strony 20. zabitych i ranionych. Rolnicy do rozruchu nie wchodzili; Murzynów 300. poległo. — Buonaparte żadnemu cudzoziemcowi nie daie audyencyi, któryby Monarsze własnemu dawniey prezentowany nie był; od Spencera Smith odebrawszy wiadomość, że Sidney Smith iest bratem iego; to, rzekł, mąż waleczny, i Officyer dobry. — Izbie niższey przełożono, że do końca roku W. Brytańnia utrzymywać musi ludu morskiego 70. tyś. woysk lądowych 96. tyś. W roku przyszłym rozwiążemy maytków 30. tyś. z woyska lądowego 6. regimentow dragonii, huzarów York, 17. batalionów piechoty; 4. teyże regimenta nowe; bataliony garnizonowe, 6. regimentów zachodnio Indyiskich; 7. Fencibles; i zagranicznego żołnierza; przez co wielkie summy w skarbie zostaną. Ogułem. W. Brytańnia podczas pokoiu opłacać będzie tylko 62. tyś. żołnierza lądowego. Parlament bez wielkiey trudności naznaczył potrzebne summy. Zagraniczne regimenta do czasu zatrzymane są: 3. Hollenderskie, Meuron, Rolle. Rohan, Stuart.

Od granic Włoskich 2. Czerwca.

3500. Rossyiskich żołnierzy wkrótce z Neapolu płyną do Corfou; zachowali karność przykładną, Lazzaronom straszni. — Następca Tronu Dwóch Sycylii wyieżdżaiącemu Generałowi en chef Murat ofiarował w podarunku szablę, pierścień i zegarek, szacowane 70. tyś. dukatów. Król z Palermu nie przybędzie do stolicy, przed ustąpieniem z Państwa woysk obcych. — Do Liworny zawinęło kilka statków Francuzkich z Tarentu, na których znayduie się 2 tysiące żołnierza powracaiącego do Toulonu; wiele iest chorych. Rząd w Luce nowy założył Uniwersytet z 17. nauczycielów złożony; dawniey młodź za granicą oświecenia szukać musiała. — W Medioianie Prezydent Buonaparte O. Veneri naznaczył Ministrem skarbowym; O. Bovara duchownym; Cenzorowie w Cremonie O. Guicciardi obrali członkiem Consulty narodowey; inne urzędy rozdano Kandydatom przez Elektoralne zgromadzenia, właścicielów, uczonych i kupców podanym. Pierwszego Prezydentem był Benvenuti; drugiego Kardynał Bellisoni, po nim Lamberti ostatniego Bovara. Wice Prezydent Melzi kilku Prefektów obrał Departamentowych. Pisali o wszystkiém do Konsula Buonaparte Cenzorowie, daiąc mu imie Fundatora RPtey. Odpowiedział, czynności pochwalił, na rok przyszły bytność swoię zwiastuiąc w Medioianie przez cały miesiąc.

W Rzymie Ociec S. 24. Maia zwołał Konsystorz, doniosł o ugodzie z Francyą, i wybraniu nowych Biskupów; Mszą odprawił w Kościele S. Jana Lateran, ludowi błogosławił, śpiewał Te Deum, przyiął powinszowanie od Kardynałów, którzy Piusowi 7. imie dali: *Restaurator Ecclesiæ* wyznaiąc, że przywrócenie religii Francuzom jest dziełem naydziwnieysze za dni naszych. Na Konsystorzu Ociec S. miał do nich rzecz następuiącą.

,, Stan opłakany Katolickiey religii u Francuzów, skutek długiego zamieszania, Europie i światu całemu nie tayny. Wiecie o tém naylepiey, świadki i towarzysze prac naszych, trudów s. p. Piusa 6. W powszechnym smutku i żałobie wznosiliście zemną ręce do Nieba wołaiąc o ratunek. Toż samo czynili we łzach i goryczy wygnańce za wiarę z Oyczyzny i wszyscy wierni po wszystkich narodach. Bóg litościwy nas wysłuchał. Jego prawicy zrządzeniem stanął na czele Francuzkiego ludu mąż zacny, któremu RPta z wdzięcznością przypisuie zwycięztwo, chwałę, i pokóy. Ten myśl wielką przywiódł do skutku, religią oddał milionom ziomków, a przez nią grunt i zasadę prawdziwey szczęśliwości. Zgadywacie iż mówię o pierwszym Konsulu. On w mądrości głębokiey uznał, że religia źrzódłem jest pomyślności i pokoiu dla wielkich narodów. On uprzedzaiąc naszą odezwę sam oświadczył chęć traktowania, jakim sposobem naylepiey bydź może Francuzom przywrócona. Przyielismy naymiley ofiarę. Trzeba jednak było złamać niepospolite przeszkody. Ulitowała się Opatrzność nad nami, i po długiey burzy, pokoiu jutrzenkę ukazała światu. Pełnomocnicy od nas wybrani Konkordat podpisali d. 25. Lipca r. 1801. w 17. artykułach.

Roztrząsaliśmy wszystkie przed ratyfikacyą doyrzale; d. zaś 15. Sierpnia wysłano do Paryża Konstytucyą Apostolską, żądaiąc rychłego ogłoszenia we Francyi warunków pomienionych. Nastąpiły wkrótce brevia i inne Konstytucye. Położyliśmy nowe dyecezyom granicę; dana Biskupom instytucya kanoniczna, poiednali się z Kościołem obłąkani Synowie, udał się do Paryża Legat *á Latere* Caprara umocowany zakończyć ważne dzieło. Macie, oto: wielebni bracia, wszystkie pisma obiaśniaiące ten interes. Czytaycie, co sprawiła stolica Apostolska na dobro Kościoła. Zaiaśniał nakoniec dzień pożądany ogłoszenia Konkordatu Francuzom. Kardynał Legat przyięty wspaniale. Pierwszy Konsul okazał dla S. Stolicy respekt i uszanowanie, jak w przeszłych wiekach bywało. Z swoiey strony Caprara nie zawiódł ufności Konsula, przyrzekaiąc uroczyście, jako nic czynić nie ma przeciwnego prawom rządu i narodu, zwyczaiom i ustawom RPtey, a urzędowanie zakończy, gdy się podoba Konsulowi. Tak więc w dzień Wielkonocny ogłoszono Konkordat i Konstytucyą Apostolską. Konsulowie i wszyscy RPtey urzędnicy w nayważnieyszey okazałości przytomni byli świętym obrządkom religii którą wyznaią, dziękuiąc Panu zastępów za dobrodzieystwa wylane na cały narod, szczegulniey za przywrócenie religii, która narodowi pokóy domowy i zewnętrzny przyniosła. *Reszta późniey.*

z Berne 4. Czerwca.

Osoby składaiące Kommissyą prawodawczą w liczbie 47. iuż powracaią do domów, odnosząc w zysku wdzięczność Szwaycarów za pracę; wielu jednak pragnęło, żeby jeszcze im roztrząsać pozwolono interessa zciągaiące się do publicznego dobra. Niektórzy przez radę mnieyszą wybrani Senatorowie przyiąć urzędu nie chcą; kilku przecie namówić się dało. Woyska Francuzkie i nasze w ustawiczném są poruszeniu dla utrzymania spokoyności kraiowey. Valais niepodległą będzie RPtą; wkrótce prawa jey ogłoszone i uznane zostaną. W mieście naszém część nierówniе większa obywatelów Konstytucyą pochwaliła. Jak tylko podobne rapporta przyidą ze wszystkich Cantonów, Senat urzędować zacznie, wybieraiąc naprzód radę wykonawczą; do tey wnidą podobno. Dolder, Ruttiman, Renger. Z powiatu niegdy Austryackiego Frickthal mamy deputacyą; żąda wcielenia kraiu do Szwaycarów. W Valais Generał Thurreau kommendantem zostanie, dopóki los onego nie będzie zapewniony. Minister woienny Berthier prosił nas o wyznaczenie Geografów, którzyby spólnie z Inżenierami Francuzkiemi zrobili mappę topograficzną Szwaycarów. Całą artylleryą z Morges tu zprowadzono. Kładniemy dokończenie naszey Konstytucyi:

28. Senat składa się z Landammana, 2 Stathalterów, 24. Senatorów. 29. Prezyduie Landamman. 30. Z każdego Cantonu jeden Senator koniecznie, z żadnego więcey niż 3. bydź nie ma. 31. Senat odnawia się corok w piątey czę-

ści; ustępuiący mogą bydź znowu obrani. 32. Nie może nic czynić bez przytomności dwóch trzecich części osob. 33. Podaie do praw proiekta; posyła do Seymu i urzędów Cantonowych iednego lub kilku Senatorów dla przełożenia pobudek i potrzeby prawa nowego; proickta swoie cofnąć może przed decyzyą, i znowu przynieść poprawione. 34. Senat za wnioskiem rady wykonawczey pisze ustawy potrzebne do wykonania prawa. 35. Przekłada Seymowi potrzebę zapowiedzenia woyny, zawarcia pokoiu i przymierza, traktatów handlowych. Czynności w tey mierze Senatu Seym roztrząsa, chwali, odrzuca, jak proiekt do prawa. 36. Senat uśmierza kłótnie zachodzące w administracyi między Cantonami. 37. Oskarża przed Seymem zgwałcenie Konstytucyi przez urzędy Cantonowe. 30. Ułatwia trudności zachodzące w organizacyach Cantonowych. 39. Sądzi spory o administracyą generalną. 40. Wydaie summy pozwolone rządowi na wydatek ogulny RPtey. 41. Każe przed sobą zdawać rachunek radzie wykonawczey z administracyi, gdy widzi potrzebę. 42 Może zmnieyszyć lub odpuścić karę zasłużoną. 43. Może zawiesić obrady swoie, przed i po Seymie. 44. Z grona swoiego wybiera Landammana i Stathalterów; wyznacza Sekretarzów Stanu podanych od rady wykonawczey. 45. Senator ma pensyi 4. tyś. liwrów.

Reszta późniey.

z Paryża 8. Czerwca.

Do portu Bordeaux zawinął statek cukrem ładowny z S. Domingo. Kapitan opuścił osadę czterma dniami po oddaleniu się eskadry Admirała Villaret. Rzeczy się bynaymniey nie odmieniły. Generał Leclerc rozciągnął mocny kordon przecinaiąc kommunikacye rokoszanom; iuż nawet Tousaint łączyć się nie może z G. Dessalines; iest nadzieia iż obydwa głodem do poddania się przymuszeni zostaną bez krwi rozlewu. Między ludem Murzyńskim powstaie nie zgoda armii Francuzkiey pożyteczna. Chorych nie mamy; obywatele zaczynaią domy naprawiać i budować w Cap mieście; postrzegłszy przybyłe posiłki z Toulonu Havre, Cadix, Flessingue, lepiey o swoim losie tuszyć zaczeli. — Admirał Villaret przybył do nas; wkrótce znowu wyprowadzi z Brestu 12. tyś. żołnierza do S. Domingo; sam iako Generał Kapitan w Martinice kommenderować będzie. Z nim do Generała Leclerc uda się Hercule Murzyn Szef brygady z Konsulowskiey gwardyi, mąż wielkich talentów, doświadczonego męztwa i wierności ku RPtey. Obiecuie buntownika Tousaint żywego lub umarłego wydać rządowi.

Nowy Ambassador Turecki przyniosł dla Konsulów i Ministrów podarunki szacowane 6. mill. liw. poprzednik iego za kilka dni powraca do Constantinopola. — Do Cadix zawinął okręt S. Pablo z 6. piastrow millionami; za nim następuią: Asia Ildefonse z 14. millionami, które złożone były w Hawanie i Portorico. — Kraie dostać się maiące przez indemnizacyą w Niemczech Królowi Jmci Pruskiemu, 200. mil. kwadratowych rozległe są; ludność ich wynosi dusz 600. tyś. — Rzecz iest pewna, iż woysko cudzoziemskie i Francuzkie, z Genui i Liworny na 16. statkach wysłane do S. Domingo płynie; pierwsi z wielkiem nieukontentowaniem. — W Hiszpańskiey Prowincyi Murcyi woda groblę od Karola 3. kosztownie zrobioną, gwałtownie przerwawszy, miasto Lorea zupełnie zniszczyła; ludu wiele zgineło; pozostali są bez sposobu do życia; Król Jmć Katolicki nieszczęśliwych ratować kazał. Szkoda wynosi 8. mill. liw. — Święto pokoiu obchodzić uroczyscie będziemy d. 14. Lipca. — Minister Berthier na budowę twierdz nowych nad Renem 4. mill. liw. zaliczył. Wspomnieliśmy o przywróconych chorągwiach pierwszemu regimentowi artylleryi; obrządek teraz opisuiemy.

Z rana 60. kanonierów konnych z gwardyi stanąwszy przed Marsowym Kościołem, z rąk Generała Berruyer przyieli chorągwie krepą obwinięte, i do Thuileries powrócili, gdzie wszystkie woyska pod bronią były, maiąc na przeciw pierwszy regiment artylleryi. Przybywa do niego Buonaparte, otaczaią Generałowie, i Officyerowie, bierze chorągwie, krepę zdziera, oddaie znamiona Inspektorowi i Szefowi brygady, ,, Kanonierowie, mówiąc, oto wasze chorągwie; do nich gromadzić się macie w przypadku; za temi póydziecie, kędy narod i rząd wskaże wam nieprzyiaciela. Przysięgacie ich bronić do śmierci? przysięgacie że nigdy w moc nie poydą nieprzyiacioł? ,, Przysięgamy, zawołali wszyscy. Muzyka marsz grać zaczeła ., Officyerowie i unter Officyerowie, zawołał ; w wu Konsul, w tym ia regimencie uczyłem się służyć Oyczyźnie; honor onemu był zawsze nad wszystko miły, bądźcie godni tego zaszczytu, że iesteście w naypierwszym armii regimencie; żołnierzom powiedzcie, że z nich kontent iestem. ,, To rzekłszy oglądał inne woyska. Gdy przybył do 9. półbrygady lekkiey piechoty która nam zwycięztwo dała w Marengo, zwołał Officyerów; zatém kompania weteranów przyniosła trzy chorągwie nowe. Oddawszy one Szefom batalionów: żołnierze, rzekł: macie znamiona nowe; bądźcie godni napisu, iaki na nich dać kazałem. Nigdy, zapewne nigdy nie póydą w moc nieprzyiaciela. Przysięgacie ofiarować życie za ich obronę. Przysięgamy, była wszystkich odpowiedź. Naostatek Buonaparte 6 kanonierom zasłużonym z pierwszego regimentu artylleryi honorowe granaty rozdawał, i na obiad zaprosił do siebie. Pierwszy z nich Hardy w bitwie pod Zurich przeciw Arcy Xiążęciu Karolowi, gdy wszystkich kanonierów zabito, sam ieden stoiąc, 54. razy dał ognia z armaty kartaczami do blisko stoiących Austryaków, i bardzo wielu trupem położył. Po zakończonym obrządku woyska paradowały, muzyka grała marsz tryumfalny, nowo zrobiony przez Paesiello.

Dokończenie uwag o sporach Parlamentowych.

Gani ministrom Grenville, że Francya wiele w Luneville zyskała, któż winien, że Rossya koalicyi odstąpiła? nie Adington sprawił zapewnic, iż Austrya osobną negocyacyą zaczeła, nie on Anglikom wydarł zprzymierzeńców, nie on północnym narodom kazał odnowić pytanie o neutralności; wynikłych ztąd kłótni łatwo Pitt mógł uniknąć, gdyby chciał szczerze. Trzy pory szczęśliwe do traktowania mieli Anglicy od r. RPtey 7. Pierwszą d. 18 brumaire. Odradzała się na tenczas Francya; Vendea uspokoiona, ożył duch narodowy; należało przewidziec, że na woynach szczęśliwszemi bydź zaczniemy Angielscy Ministrowie nie chcieli traktować wespół z Rossyą, Austryią Bawaryą Neapolem Turcyą, Portugallią, Koalicya potężna niedawno zwycięzka, więcey korzyści mogła przynieść, niż płonna nadzieia zapalenia iuż zgaszoney woyny domowey; wzgardzili ugodą Ministrowie; na odezwę przyiacielską i rzetelną odpowiedzieli tonem grubiańskim; co Konsula przymusiło, iż swóy narod zwoływał do boiu na imie Oyczyzny i honoru, zawsze mówiącego silnie do Francuzów Druga pora szczęśliwego traktowania, gdy za powrótem armii Suworowa do granic Oyczystych, Rossya zupełnie koalicyą porzuciła. Wprawdzie ten czas nie był równie pomyślny iak dawniey; był iednak dobry. Anglia ieszcze w związku swoim utrzymywała Austryą, Portugallią, Turków i Bawaryą; ieszcze armie. Austryackie we Włoszech zwycięzonemi nie były. Angielscy Ministrowie zamiast przyśpieszenia pokoiu, nowych dla siebie robili nieprzyiacioł. Znieważyli wielkiego Monarchę niechcąc przyimować w zamiane żołnierzy iego; nie dotrzymali słowa względem Malty danego; zkrzywdzili oboiętne narody północne, przez nierozsądną chciwość rozcieraiąc spory, które czymprędzey ugodzić należało.

Trzecia do pokoiu pora Ministrom była, gdy G. Austryacki S. Julien podpisał przedugodne warunki. Odzyskaliśmy ziemię Włoską pod Marengo. Cesarz z Francyą traktował; po-

zwalaliśmy jemu więcey niżeli się mógł spodziewać w upadku; porównywaiąc ugodę z traktatem w Campo Formio zawartym, Austryacy w lepſzym stanie byli. Tu Anglikom osóbne zaczynać negocyacye wypadało. Y zaczeli; ale póżniey 6. miesiącami, chcąc koniecznie z Austryą razem traktować. Gdyby Konsul na to pozwolił, o niedostatek rozsądku, albo o grubą niewiadomość Europeykich okoliczności mógł bydź posądzony. Brytannia W. nie mogąc z Dworem Wiedeńskim pokoiu w Luneville podpisać, chciała do nowey wciągnąć woyny. Lord Minto Poseł, gorliwy przyiaciel Grenvilla, ma dziś słuſzną pobudkę ... arzenia się z Oppozycyą. On Austryaków uwiódł, że o sobie zapomnieli; za radą jego idąc Cesarz raz jeſzcze doświadczył przeciwnego losu na woynie. Po traktacie Lunevilskim, i zmianie swoich Ministrów, Anglia ſzczerze o pokoiu myśliła. Nie mogła iuż się mieſzać do intereſsów lądowych, ktoreśmy bez niey ułatwili. Ostremi postępkami Grenville obraził narody, nowa koalicya niepodobną była.

Reszta pózniey.

z Wilna 28. Czerwca.

IMPERATOR JMC przeieżdżaiąc z d. 4. na 5. przez Szawle, spotykany od Obywatelów licznie zgromadzonych, spoczywał w domu X. Zubowa z tey okoliczności illuminowanym, bramą tryumfalną przyozdobionym, na którey jaśniały napisy wyrażaiące życzliwość wiernego poddaństwa. Zarządzaiący temi dobrami, byłey służby Polskiey Rotmistrz Tubielewicz przyiąwſzy Monarchę, prosił pokornie, ażeby raczył do chrztu trzymać nowo pod tę porę narodzonego jemu Syna. Przyiął jak zwykł nayłaskawiey prośbę IMPERATOR JMC, a wyieżdżaiąc Oyca podarunkiem koſztowney tabakiery zaſzczycić raczył.

Od Rządu Gubernskiego Wileńskiego ogłasza się: iżby zyczący kupić z publiczney licytacyi Wieś Pietraszyszki Zaścianek Prudziszcza i Młyn do maiętnosci Miednik Ignacego Grabowskiego Stanu Konsyliarza przynależące, w których liczy się dymów 14. z gruntami. sianożęciami i lasami, czyniące roczney intraty 356. Rubli 54¼ kopieiek, opisane za dług Warszawskiey Bankowey Kommissyi Czer: złł: 735. stawili się w Rządzie tuteyszym sami przez się lub przysłali Plenipotentów prawnie umocowanych, na termina: pierwszy 20. drugi 23. i trzeci 26. dnia Junii bieżącego Roku.

Od Litewskiego Wileńskiego Guberńskiego Rządu ogłasza się: iż maiątek Zyda Falki Leybowicza w Powiecie Telszewskim w miasteczku Sałantach nayduiący się, (który składa się z domu drewnianego mieszkalnego i rozmaitych gospodarskich sprzętow) będzie sprzedany przez publiczną licytacyą, która w Ratuszu Telszewskim odbywać się będzie w terminach: pierwszym 20. drugim 26. i trzecim 30. teraznieyszego miesiąca Junii Roku bieżącego; ktoby zatém życzył sobie takowy maiątek nabyć, ma się stawić w terminach wyż pomienionych w Ratuszu Telszewskim.

Znayduie się w depozycie Rządu Guberń: Littgo w złocie cz: zł: 3,964. W monecie złł: 106,211. gr: 18. które Kollokatorom po złł: Poll: 20. za dukat ieden wypłacać należy cz: zł: 5,310. złł: 11. w Ogule cz: zł: 9,274 złłch 11.

Tabella Wierzycieli Kabrytowskich do tych summ applikowanych.

Białaſzewiczowi Stanisławowi cz: zł: 55. złł: 12. gr: 24.

Chrzanowskiemu Xdzu józefowi cz: zł: 184. złł: 10. gr: 20.

Czapskiemu Grzegorzowi cz: zł: 18. zł: 12. gr: 12.

Giersdorfowi Augustow: cz: zł: 184. zł: 7. gr: 4.

Giedroyciowi Alexandrowi cz: zł: 21 zł: 8 gr: 11.

Hryniewickiemu Szymonowi cz. zł 73 zł. 5 gr: 7.

Jagminowi czer: zł: 36. złł: 12. gr: 19.

Kontrymowi Ignacemu cz: zł: 176. zł: 12. gr: 15.

Kosciom Jakubowi Pułkownikowi i Adamowi Biskupowi cz: zł: 348. złł: 9. gr: 20.

Lennepowi Leonardowi cz: zł: 504. złł: 4.

Mackiewiczowi Piotrowi cz: zł: 315. zł: 5. gr: 3.

Muczyńskiemu Mieczn: Grodzień: cz: zł: 262. zł: 3.

Rayskiemu Alexandrowi cz: zł: 168. zł: 9. gr: 24.

de Ramerowi cz. zł: 61. zł: 11. gr: 18.

Sanguſzkowey Barbary Sukceſsorom cz. zł: 47. złł: 18.

Skiporowi Ignacemu cz zł: 15. zł: 3.

Slizeniowi Rafałowi cz: zł: 88. zł: 10.

Samborzeckiemu Józefowi cz. zł. 144. zł. 9 gr 25.

Schufferowey Baronowey Srom: cz: zł: 27. zł: 3 gr: 7.

Xiędzu Szczepanskiemu i Janiczewskiemu Franciſzkowi cz zł: 173. zł: 16. gr: 6.

Skopowskiem Kaietanowi cz: zł 155 zł: 8. gr. 15.

Tymanowi Adamowi cz: zł 210 zł: 12.

Tyſzkiewiczowi Wincentemu cz: zł: 376. zł: 5. gr: 12.

Wyrwicza Xdza Karola Opata Sukceſsorom cz. zł: 122. zł: 3 gr. 17½.

Wasilewskiemu Kazimierzowi cz. zł. 198. zł. 3. gr. 18.

Witosławskiey Tekli cz. zł. 241. zł. 9. gr. 18.

Zórawskiemu Janowi cz. zł. 274. gr. 26.

Czackiemu Michałowi cz. zł. 889. zł. 19. gr. 15.

Czaykowskiemu Kaietanowi cz. zł. 615. zł. 1 gr 21.

Gutakowskiemu Ludwikowi cz. zł. 227. zł. 6 g. 6.

Lottychowi Dawidowi cz. zł. 333. zł. 16. gr. 24.

Mozesowi Alexandrowi cz. zł. 661. zł. 15. gr. 18.

Noſsarzewskiemu Antoniemu cz. 908. zł. 9. gr. 13.

Noſsockiemu Janowi Antoniemu cz. 903. zł. 13. gr. 12. ½.

Stemplowi Janowi cz. 94. zł. 1.

Zdziennickiemu Xiędzu lub jego Sukceſsorom cz. 189. zł. 18. gr. 19.

W przyſzłym miesiącu Lipcu zaczyna si prenumerata Gazet zagranicznych i kraiowycę na ostatnie dwa Kwartały teraznieyſzego rokuh ktoby chciał które z nich utrzymywać, wcześnie udać się raczy do Pocztamtu Litewskiego w Wilnie. Kuryer Litewski wydaie się regularnie we Srzodę i Sobotę po godzinie 3ciey z południa. Abbonować trzeba z pocztą na półrocze; na mieyscu kwartalnie; z pocztą koſztuie na dwa kwartały złłch 80. Zagranicznych Gazet regestr dawniey był ogłoſzony.

Obwieszczaią się wszyscy kredytorowie i pretensorowie zeszłego w Bogu Michała Paca Star: Kowieńskiego, oraz wszyscy do Dóbr niegdy iego przygraniczaiący, że na mocy Dekretu Sądu Ziem: Trockiego oczewiście i bez appellacyi R. 1801. 9bra 27. zapadłego wyznaczony tym Dekretem Sąd Taxatorski Exdywizorski, oraz Graniczny do dóbr Jezno zwanych w Pcie Kowieńskim położonych na d. 22. Julii R. idącego 1802. niezawodnie dla expedyowania Aktów Taxy exdywizyi i rozgraniczenia, dla uczynienia wszystkim ſprawiedliwym pretensórom ſatysfakcyi ziedzie, ażeby przeto wszyscy interessowani do Sądu tego przybywali, dowody pretensyów okazywali i one probowali, pod utratą przez oczewisty i nieappellowany Ziem: Trocki Dekret zapisaną ninieyszym ogłoszeniem zastrzega się.